

Parti stemmer imod alle de Ændringsforslag, som har et reelt Indhold, og stemmer for Ændringsforslagene under Nr. 1 og Nr. 5 og endvidere, hvis der bliver givet Lejlighed dertil, for Stykke 6 og 7 under Ændringsforslag Nr. 4.

Statsministeren (Zahle): Heller ikke jeg ønsker at tage nogen Debat op paa nærværende Tidspunkt; der kan jo ogsaa være meget, der opfordrer til ikke at strides stærkt i Dag. Sagen selv kræver det ikke, og ganske vist gik Ordføreren for Udvalget (Jørgen Pedersen) ind paa samtlige Stridspunkter og gentog omhyggeligt de Argumenter, der fremførtes fra den Side allerede ved Lovforslagets første Behandling, men jeg skal ikke efterkomme den derved givne Opfordring til at diskutere dette i Dag. Vi kommer ganske sikkert til at drøfte denne Sag efter en Fællesudvalgsbehandling, og til den Tid er det tidsnok at strides om det, som man ikke kan enes om. Jeg vil kun sige, at jeg finder det velbegrunder, at Valgretsaldere foreslaas betydeligt nedsat. Selv om der kun er gaaet et kort Spand af Tid, siden Grundloven af 1915 traadte i Kraft, er der i den Tid sket saa overordentlig meget i Menneskehedens Udvikling, at det er naturligt, da vi dog skal forandre vor Grundlov, at vi ogsaa kommer ind paa en Forretelse af det Spørgsmaal. Den foreslaaede Valgretsaldere til Folketinget er den samme, som er gældende i England og Amerika, i Frankrig og i andre af de Lande, som har været de sejrende i Europa i den store Krig, og man kan da ikke sige, at det skulde føre til et Folks Fordærv, at faa en saadan Valgretsaldere. Naar den ærede Ordfører sagde, at man ikke kunde være med til en saadan Forringelse af Landstingets Stilling, som det vilde være, at Valgretsaldere blev betydeligt nedsat under de 35 Aar, forstaar jeg ikke denne Bemærkning; thi jeg synes, det maa saa langt fra være en Forringelse, at det tværtimod maatte være en Styrkelse, en Forbedring af Landstingets Stilling, at det kom til at hvile paa saa stor og bred en Del af det danske Folk som paa nogen Maade muligt. Ellers skulde man jo hellere højne Landstinget ved at sætte Valgretsaldere op til 45 eller 55 eller maaske 65 Aar. Vilde det gøre Landstinget finere og bedre og indflydelsesrigere, hvis man paa den Maade gjorde den Basis, paa hvilken Landstinget hviler, smalt? Jeg tror snarere, det vilde gøre

Landstingets Stilling overordentlig svag. Det, jeg her har bragt i Forslag, anser jeg derfor ikke for en Forringelse af Landstingets Stilling. Ligeledes maa jeg naturligvis holde paa, at de 18 landstingsvalgte Medlemmer vælges af det nyvalgte Landsting, for at Landstinget kan komme i saa stor Overensstemmelse med Vælgernes Villie og Ønske som paa nogen Maade muligt, thi det er dog det en Folkerepresentation og enhver Del af en Folkerepresentation er bedst tjent med, at den er et sandt Udtryk for den raadende Villie blandt Vælgene. Jeg takker meget Udvalget for den Omhu, hvormed det har rettet enkelte Fejl i Affattelsen af de Forslag, som kom til at foreligge for Udvalget. Da jeg mødte til Samraad med Udvalget, var ved en Fejltagelse, som jeg beklager, men ikke paalægger nogen Skylden for Ændringsforslagene ikke kommet mig i Hænde, saa at jeg ikke havde kunnet gennemgaa dem i Enkeltthed, og jeg maa derfor tillade mig nu at gøre en enkelt Bemærkning om selve de Ændringsforslags Affattelse, som er kommet fra det ærede Udvalg.

Under Nr. 4 er der af Flertallet foreslaaet en Affattelse af 3die Stykke i § 36, som lyder saaledes: „Endelig Bestemmelse om Antallet af Landstingets Medlemmer og de nærmere Regler for disses Valg fastsættes ved Valgloven“. Forholdet er det, at der nu af Flertallet i Udvalget foreslaas Maksimumstal, men Tallet skal kunne ændret Tid efter anden, og det er derfor vistnok ikke rigtigt at sige, at „endelig Bestemmelse“ om Antallet træffes ved Valgloven, thi det er altsaa en Bestemmelse, som kan ændres igen. Jeg henstiller, om det ikke vilde være rigtigere at sige, det nøjagtige Antal af Landstingets Medlemmer, og de nærmere Regler for disses Valg fastsættes ved Valgloven. Det er ikke af nogen fundamental Betydning, og jeg henleder blot Opmærksomheden paa, om det ikke vilde være rigtigt, og om ikke det ærede Udvalg vilde foretrække ved tredie Behandling at faa en Affattelse som den, jeg her har nævnt, eller en lignende. I det næste Stykke staar: „I § 37, 1ste Stykke, 2det Punkt, ændres „Lagtinget“ til „en Valgforsamling bestaaende af Lagtingets folkevalgte Medlemmer“. Jeg skal overfor dette tillade mig den ubetydelige Bemærkning, at der formentlig ved en Trykfejl eller en Uagtsomhed mangler et Komma. Det er „en Valgforsamling, bestaaende af Lagtingets folkevalgte Medlemmer“, og det maa derfor adskilles ved